

the circle

<http://theyoungones.desingel.be/tyo/?p=385><http://theyoungones.desingel.be/tyo/?p=385>

<http://theyoungones.desingel.be/tyo/?p=3852>

What's in a gesture – the circle in café Hopper.

Maandag 28 mei. In café Hopper zie ik 'The circle' aan het werk, een groep die bestaat uit enkele jonge jazzers, allemaal afgestudeerd aan het conservatorium van Antwerpen en stuk voor stuk goede muzikanten.

De Singel trok zopas in het kader van een wedstrijd, met enkele goed gekozen prijzen een 15-tal jongeren aan om voorstellingen te bespreken via tekst, beeld en fotografie: The Young Ones. De bedoeling hiervan is 'publiekswerking' (lees: publiekswerving). Via de sociale en digitale media bereiken de Young Ones een hele hoop andere "Young Ones" die hopelijk de charme inzien van dat magistrale kunstengebouw dat tegen de ring van Antwerpen gedrukt staat. Als kersvers Young One, en dus plots een schrijver, kijk, lees of luister ik vanaf nu altijd met een kritische en open houding naar alles wat mijn weg kruist, ook zaken die in eerste instantie niets met de Singel te maken hebben.

The Circle dus, spelend op een plek waar jongeren vaak vertoeven, het café. Jazz voor pop- en pop voor jazzliefhebbers staat in de biografie van de band. Na een zalig jaar waarin ze Jazz Middelheim openden en toerden door Italië, viel alles rond de groep wat stil.

Nu, twee jaar later, zie ik in café Hopper een groep die met nieuwe nummers en een nieuwe drive mij en mijn gezelschap weet te bekoren. Het kan me niet schelen dat er eens een saxofonist zijn inzet mist of dat we niet kunnen horen wie de muzikanten zijn omdat de pianist niet hard genoeg kan roepen. Met hun rustige ballades en hun funky nummers weten ze me in een zomerse en ontspannen bui te houden. Ik ben volledig betoverd als de gitarist na een fantastische solo en tijdens het applaus even met de rug van zijn hand de parels van zijn voorhoofd veegt, om dan bescheiden terug op te gaan in de klank van de groep en ruimte te geven aan de volgende solist. Het gebaar is alles op dat moment, niet alleen verfrissing zoeken, maar ook het achter je laten van een indrukwekkende prestatie. Het is in dit geval een heel onbewust gebaar waardoor het beeld me frappeert. De rust ervan staat in groot contrast met wat hij net daarvoor, bijna huppelend uit zijn gitaar heeft geschud.

De kracht van het beeld deed me meteen verder denken aan hoe weinig kansen er op de losgeslagen muziekmarkt te vinden zijn voor jonge muzikanten. Het Vlaamse muzieklandschap lijkt volledig ontsloten. In dit alles-kan- en alles-mag-tijdperk is er een overaanbod aan beginnende artiesten. Het is als muzikant, ik spreek uit eigen ondervinding, niet altijd gemakkelijk om te werken. Je zoekt naar een balans tussen managen en muziek maken. Waar zijn al die talentscouts? Of verdienen die meer in het voetbal?

Ik zag in elk geval één kans voor De Singel: Zorg dat er bands of ensembles zoals 'the circle' op het programma staan, die bestaan uit getalenteerde jongeren en waar een jonger publiek op afkomt. Het is een holle witte pagina die je terugvindt als je op de

website van de Singel naar de jongerenpagina gaat. Het enige zinnetje dat ik terugvind, is een messteek voor iedere Young One. “Er zijn momenteel geen lopende producties in deze categorie”